

Thứ Sáu Tuần Thánh

Thật sự, người đã mang lấy sự đau yếu của chúng ta, người đã gánh lấy sự đau khổ của chúng ta. Mà chúng ta lại coi người như kẻ phong cùi, bị Thiên Chúa đánh phạt và làm cho nhuốc hổ. Nhưng người đã bị thương tích vì tội lỗi chúng ta, bị tan nát vì sự gian ác chúng ta. Người lãnh lấy hình phạt cho chúng ta được bình an, và bởi thương tích người mà chúng ta được chữa lành. Tất cả chúng ta lang thang như chiên cừ, mỗi người một ngã. Chúa đã chết trên người tội ác của tất cả chúng ta.

Người hiến thân vì người tình nguyện và không mở miệng như con chiên bị đem đi giết, và như chiên non trước mặt người xén lông, người thình lặn chẳng hé môi. Do cưỡng bách và án lệnh, người đã bị tiêu diệt; ai sẽ còn kể đến dòng dõi người nữa, bởi vì người đã bị khai trừ khỏi đất người sống; vì tội lỗi dân Ta, Ta đánh phạt người. Người ta định đặt mồ người giữa những kẻ gian ác, nhưng khi chết, người được chôn giữa kẻ giàu sang, mặc dầu người đã không làm chi bất chánh, và miệng người không nói lời gian dối. Chúa đã muốn hành hạ người trong đau khổ.

Nếu người hiến thân làm lễ vật đền tội, người sẽ thấy một dòng dõi trường tồn, và nhờ người, ý định Chúa sẽ thành tựu. Nhờ nỗi khổ tâm của người, người sẽ thấy và sẽ được thoả mãn. Nhờ sự thông biết, tội tớ công chính của Ta sẽ công chính hoá nhiều người, sẽ gánh lấy những tội ác của họ. Bởi đó, Ta trao phó nhiều dân cho người, người sẽ chia chiến lợi phẩm với người hùng mạnh. Bởi vì người đã hiến thân chịu chết và đã bị liệt vào hàng phạm nhân, người đã mang lấy tội của nhiều người, và đã cầu bầu cho các phạm nhân. (Is 52, 50-53, 12)

Sống gửi - Thác về

Từ ngàn xưa, kinh nghiệm sống và thao thức của loài người vẫn là tìm câu giải đáp cho các câu hỏi đại khái như "Con người, người là ai? - từ đâu đến? - chết rồi đi về đâu? - hay chết rồi hết, trở về với hư vô? - vân vân và vân vân..."

"Ba vạn sáu ngàn ngày là mấy ? Cảnh phù du trông thấy cũng nực cười!" nói lên một sự thật hiển nhiên, dù là sự thật phủ phàng - không ai trong chúng ta phủ nhận được : mang kiếp tạo vật - dù là hoa lá cỏ cây, dù là sinh vật động vật hay là con người. Tất cả đều phải VƯỢT QUA, nghĩa là vĩnh biệt cõi đời ở trần gian này, rồi sớm muộn gì cũng sẽ phải đi vào quên lãng, như thể chưa bao giờ có mặt ở dương thế...

Như vậy, chết là hết ?

Chúng ta không đi sâu vào tư tưởng cao siêu, triết thuyết này khoa học nọ. Chúng ta chỉ thẳng thắn trực diện với sự thật mà cha ông chúng ta thường nói : sống gửi - thác về.

Bốn chữ "sống gửi - thác về" xác định cách tuyệt vời một chân lý tiềm ẩn trong thâm tâm mỗi người : CÓ SỰ SỐNG ĐỜI SAU, nghĩa là "chết không phải là hết". Vấn đề là "chết rồi về đâu?"

Trong bộ sưu tập "Les Pensées de Blaise Pascal", có một đoạn như sau :

Cuộc đánh cá của Pascal (Le Pari de Pascal)

"Tôi là người tin vào đức Ki-tô - Anh là người không tin vào đức Ki-tô. Nào chúng ta đánh cá.

- Ở trần gian này, anh và tôi có thể sống đến 100 tuổi.

Thôi thì cứ coi như tôi sống đến 70 hoặc ít hơn = như vậy anh hơn tôi; - Địa vị

xã hội, của cải vật chất, giàu sang phú quý... có thể tôi hơn anh. Nhưng thôi, cứ

coi như anh giàu sang phú quý hơn tôi : anh có vợ đẹp con ngoan hơn tôi, anh

có nhà lầu xe hơi mới tinh khôi,

anh có quyền cao chức trọng - đi đâu ai ai cũng kính cẩn nghiêng mình đón mời,

tung hô "vạn tuế - vạn vạn tuế!"...

Nhưng rồi sớm muộn gì cả hai chúng ta cũng phải chết.

Anh chết trước hay tôi chết trước : tựu trung chúng ta đều phải chết = mình huề nhau.

Giả sử ơn cứu độ do đức Ki-tô đem lại cho nhân loại

** là chuyện hão huyền:*

Anh và tôi, dù không tin hay tin vào đức Ki-tô, cả hai chúng ta không được hưởng gì ráo tội = chúng ta cùng lắm nhìn nhau cười trè!

** nhưng nếu không phải là chuyện hão huyền: Thì ô hô!!! Thiệt tai! Thiệt tai!
Sau khi chết, vì tôi đã tin vào Đấng "là sự sống lại và là sự sống đời đời", nên tôi được hưởng nhờ ân huệ cứu độ.*

Còn anh, vì anh không tin, nên lẽ tất nhiên anh không được hưởng gì hết = tôi thắng lớn!"

La **nature** a des **perfections** pour
montrer qu'elle est l'image de
Dieu, et des **défauts** pour
montrer qu'elle n'en est que
l'image

Blaise Pascal

Chắc hẳn anh chị em và tôi, ai cũng mong muốn "thắng lớn". Vì thế, mời anh chị em, chúng ta cùng nhau bước theo từng bước một của đức Giêsu trên con đường dẫn tới vinh quang "sống lại và sống đời đời".

- "... Thưa Ngài, khi Ngài về thiên đàng, xin nhớ thương con!"
- "Tôi bảo thật với anh. *'Hôm Nay'* anh sẽ cùng Tôi về thiên đàng" (Luca 23,40-46)

"Lạy Cha, con ký thác hồn con trong tay Cha" (Luca 23:46)
"... mọi sự đã hoàn tất!" (Gioan 19:30)

